Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi
Erzincan Binali Yıldırım University
Journal of Faculty of Economics and Administrative Sciences

MUHASEBE ALANINDA TÜRKİYE'DE YAPILAN DOKTORA TEZLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA: 1968 – 2025 DÖNEMİ

Hatice ÇİÇEKAY[1]

Sefa ONUT[2]

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de muhasebe alanında 1968–2025 yılları arasında tamamlanan doktora tezlerinin bibliyometrik analiz yöntemiyle incelenmesidir. Araştırma kapsamında Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi'nden elde edilen 1161 doktora tezi; yayın dili, yıl, üniversite, sayfa sayısı ve danışman unvanı açısından değerlendirilmiştir.

Bulgular, tezlerin %91,8'inin Türkçe, %7,8'inin İngilizce ve %0,43'ünün Arapça olduğunu göstermektedir. Yıllar itibarıyla tez sayısının özellikle 2000 sonrası dönemde artış gösterdiği ve 2022 yılında en yüksek seviyeye ulaştığı tespit edilmiştir. Üniversiteler bazında, tezlerin önemli bir kısmının Marmara ve İstanbul Üniversitelerinde yoğunlaştığı belirlenmiştir. Ayrıca tezlerin büyük çoğunluğunun (%93,97) 101–400 sayfa aralığında olduğu ve danışmanlıkların ağırlıklı olarak profesör unvanlı akademisyenler (%73,21) tarafından yürütüldüğü saptanmıştır.

Sonuç olarak çalışma, Türkiye'de muhasebe alanındaki doktora tezlerinin niceliksel olarak arttığını, belirli üniversitelerde yoğunlaştığını ve İngilizce tez sayısındaki artışla birlikte uluslararası literatüre katkı potansiyelinin geliştiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Muhasebe, Doktora Tezleri, Bibliyometrik Analiz

A STUDY ON DOCTORAL THESES IN ACCOUNTING CONDUCTED IN TURKEY: THE PERIOD 1968 – 2025

ABSTRACT

The aim of this study is to examine doctoral theses completed in the field of accounting in Turkey between 1968 and 2025 using the bibliometric analysis method. Within the scope of the research, 1,161

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Erciş Meslek Yüksekokulu, Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Bölümü, hcicekay@yyu.edu.tr, ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-9988-1340.

[2] Öğr. Gör. Dr., Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Cumhuriyet Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Muhasebe ve Vergi Bölümü, sonut@cumhuriyet.edu.tr, ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-8196-0964.

Geliş Tarihi: 15.05.2026 / Kabul Tarihi: 11.06.2026 Çalışma Türü: Araştırma Makalesi

Yazarlar, herhangi bir çıkar çatışması beyan etmemiştir. Turnitin/Ithenticate/Intihal ile İntihal Kontrolünden Geçmiştir. Screened for Plagiarism by Turnitin/Ithenticate/Intihal Licenced by CC-BYNC ile lisanslıdır.

doctoral theses obtained from the Turkish Council of Higher Education (YÖK) National Thesis Center were evaluated in terms of publication language, year, university, number of pages, and supervisor title.

The findings show that 91.8% of the theses were written in Turkish, 7.8% in English, and 0.43% in Arabic. It was determined that the number of theses has increased significantly, particularly after 2000, reaching its highest level in 2022. Regarding universities, a significant portion of the theses were concentrated at Marmara University and Istanbul University. In addition, the vast majority of the theses (93.97%) were between 101 and 400 pages in length, and it was found that supervision was predominantly carried out by academics holding the title of professor (73.21%).

In conclusion, the study reveals that the number of doctoral theses in the field of accounting in Turkey has increased quantitatively, that they are concentrated in certain universities, and that the potential contribution to the international literature is improving along with the rise in the number of English-language theses.

Keywords: Accounting, Doctoral Thesis, Bibliometric Analysis

GİRİŞ

Muhasebe mesleği, ticari ve teknolojik gelişmeleri yakından takip eden ve uygulayan dünyanın en eski mesleklerinden biri olarak kabul edilmektedir. Muhasebe mesleği, bünyesinde barındırdığı özellikler sayesinde ekonomik, sosyal ve hukuki koşulların gereksinimlerine yönelik çözümler sunmakta ve bu yönüyle eğitim alanında da önemli bir rol üstlenmektedir (Bayrakcıoğlu, 2021: 104).

İşletmelerin mali işlemlerinin yürütülmesini konu alan muhasebe bilimi, işletmelerde yaşanan gelişim ve değişimlerden doğrudan etkilenmektedir. Bu durum, muhasebe mesleğini ve muhasebe eğitimini de etkilemekte olup, muhasebe eğitimi veren kurumlara ve öğretim elemanlarına önemli sorumluluklar yüklemektedir (Demir ve Çaşut, 2021: 25). Muhasebe eğitimi, ortaöğretimden başlayarak yükseköğretime kadar uzanan sürekli bir süreçtir. Bu eğitimin temel amacı, muhasebe faaliyetlerini etkin bir şekilde yerine getirebilecek nitelikli bireyler yetiştirmektir. Bu amacın başarısı ise eğitimin kalitesine bağlıdır. Kaliteli bir muhasebe eğitimi, belirlenmiş eğitim standartlarıyla mümkün olmakta ve mezunların iş hayatına olumlu katkılar sunmasını sağlamaktadır (Oral, 2021: 35).

Üniversitelerin temel işlevlerinden biri, toplumda yaşanan durumları, sorunları ve ihtiyaçları doğru bir şekilde tanımlamak, algılamak ve bu sorunlara mantıklı çözümler üreterek bunların uygulanmasına katkı sağlamaktır. Ülkemizde yükseköğretimi düzenleyen 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu da "uygulama alanına yardım" amacını taşımaktadır. Bu amacın gerçekleştirilmesinde lisansüstü eğitimin rolü oldukça büyüktür. Zira araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin önemli bir kısmı, lisansüstü eğitim ve lisansüstü öğrencileri aracılığıyla yürütülmektedir (Alkan, 2014: 43).

Bibliyometrik analiz, bilgi yönetimi disiplininde kullanılmaya başlandıktan sonra kısa sürede diğer bilim alanlarında da uyarlanmıştır. Günümüzde bilgisayar ve internet teknolojilerindeki ilerlemeler sayesinde önemli bir disiplin haline gelmiştir. Bu yöntemin en önemli özelliği, bir araştırma alanına ilişkin genel bir görünüm sunması ve o alanın zaman içindeki temel dönüşümlerini ortaya koymasıdır (Özdemir ve Kırhasanoğlu, 2023: 3347).

Teknolojik gelişmeler, bilimsel yayınların sayısını artırırken, bu yayınlara erişimi de kolaylaştırmıştır. Bu durum, farklı disiplinlerdeki çalışmaların mevcut durumunu değerlendirebilmek için bibliyometrik analize olan ihtiyacı ortaya çıkarmıştır. Son yıllarda muhasebe alanında da çeşitli konularda bibliyometrik analiz çalışmaları yapılmaya başlanmıştır (Bayrakcıoğlu, 2021: 104). Bu analiz, çalışmaların yazar, konu, yıl, dil, yayın türü gibi özelliklerini nicel olarak incelemeye dayanmakta olup, yayınların kendi alanlarındaki etkisini ölçmede kabul gören bilimsel bir yöntemdir (Kıymetli Şen vd., 2017: 248).

Bu çalışmanın amacı, muhasebe alanında önemli bir yere sahip olan doktora tezlerini çeşitli boyutlarıyla ele almaktır. Öncelikle muhasebe eğitimine ilişkin bazı temel özelliklere değinildikten sonra, YÖK Tez Merkezi'nden elde edilen muhasebe alanı ile ilgili doktora tezleri bibliyometrik analiz yöntemiyle (danışman unvanları, üniversite dağılımı vb.) incelenmiştir. Ardından elde edilen analiz sonuçları değerlendirilerek, muhasebe doktora tezlerine ilişkin güncel veriler ortaya konulmuştur.

1. MUHASEBE VE LİSANSÜSTÜ EĞİTİMİ

Muhasebe biliminin temelleri çok eski tarihlere dayanmaktadır ve muhasebe alanındaki bazı muhasebe tarihçileri yazı ve rakamların icadının muhasebeyle bağlantılı olduğunu düşünmektedir. Özellikle rakam ve yazıların muhasebe (hesaplaşma) ihtiyacından dolayı ortaya çıkıp geliştiğini ve buna ek olarak muhasebenin, yazının icadından önce var olduğunu öne sürmüşlerdir. Muhasebe alanının nerede ve ne zaman ilk defa ortaya çıktığı tam olarak bilinmese de insanoğlunun geçmişi kadar eskilere dayandığı düşünülmektedir. Bu durumda muhasebe devamlı gelişim halinde olmuştur. Zaman içerisinde basit bir kayıt olan muhasebe ekonomik gelişmelere yön veren, gelişim ve dönüşüm yaşayan bir bilim

alanına dönüşmüştür (Karasioğlu ve Yenişenol, 2022: 417). Sümerler'in kil tabletlerinde ve Eski Mısır'ın papirüslerinde muhasebe biliminin izlerine rastlanıldığı bilinmektedir.

Muhasebe eğitimi, iş yaşamındaki alınan kararların faydalı olabilmesi için bu kararlarla ilgili bilgilerin ortaya çıkarılması, bir araya getirilmesi, değerlendirilmesi, denetlenip raporlar halinde özetlenmesine yönelik muhasebe öğrencilerinin eğitilmesi ve bu doğrultuda yeteneklerinin geliştirilmesi süreci olarak tanımlanmaktadır. Muhasebe eğitiminin başlıca amacı bu alandaki öğrencilere muhasebenin temel ilkelerini ve kavramlarını öğretip, muhasebe bilgisini ortaya çıkarmak ve değerlendirmektir (Çarıkçı ve Yaman, 2019: 362).

Türkiye'de ilk muhasebe eğitimi Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde 1859 yılında kurulan ve o dönemde Mekteb-i Mülkiye-i Şahane adı olan bölümde yapılmıştır. Devamında, Marmara Üniversitesi İşletme Fakültesi'nin temelini oluşturan ve 1883'te Hamidiye Ticaret Mektebi ismi ile kurulan okulda muhasebe alanıyla ilgili kapsamlı eğitim sağlanmıştır. Daha sonra Siyasal Bilgiler Fakültesi 1914 yılında kurulmuş ve muhasebe eğitimi verilmeye başlanmıştır. Bu dönüşümle birlikte Türkiye'de muhasebe eğitiminde hızlı bir okullaşma sürecine girilmiş ve yüksek dereceli okullar, meslek yüksekokulları ve orta öğretim gibi süreçlerde muhasebe eğitimi o dönemin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde en üst seviyede sağlanmaya başlamıştır (Cavlak vd., 2021: 77).

Günümüzde İktisadi ve İdari Bilimler Fakülteleri (İİBF), İşletme Fakülteleri, İktisat Fakülteleri, Siyasal Bilgiler Fakülteleri, Hukuk Fakülteleri, Orman Fakülteleri, Açık Öğretim Fakülteleri ve Meslek Yüksekokullarıyla birlikte Ticaret Meslek Liselerinde muhasebe dersleri bulunmaktadır. Bunlara ek olarak TÜRMOB ile ilişkili Temel Eğitim ve Staj Merkezi'ne (TESMER) bağlı uygulamalı eğitimler yer almaktadır (Çarıkçı ve Yaman, 2019: 363).

Lisansüstü eğitim Türkiye'de, ABD uygulaması model alınarak 1970-1982 yılları arasında yüksek lisans ve doktora olarak belirlenmiş ve tez hazırlama koşuluyla uygulanmaya başlanmıştır. 1982 yılından sonra enstitüler kurulmuş, yüksek lisans ve doktora eğitimi ve çalışmaları enstitüler ile birlikte lisansüstü eğitim – öğretim yönetmeliğine tabi olmuştur. Daha sonra lisansüstü eğitim "yüksek lisans" koşulu getirilerek iki aşamalı bir yapı oluşturulmuştur. 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 65. Maddesi 13/b fıkrası esas alınarak Lisansüstü öğretim esasları Üniversitelerarası Kurul tarafından oluşturulan Yönetmelikle düzenlenmiştir (Alkan, 2014: 43).

Muhasebe mesleği niteliği itibariyle sürekli araştırmayı, okumayı, incelemeyi, revize etmeyi ve uygun görüldüğünde uygulamayı esas alan bir alandır. Bu özelliklerinden dolayı muhasebe meslek mensuplarının, unvanlarını elde ettikten sonra muhasebe mesleğine devam etmeleri için kendilerini sürekli güncellemeleri ve gelişime açık olmaları gerekmektedir (Çarıkçı ve Yaman, 2019: 363).

2. LİTERATÜR

Bibliyometrik analiz yöntemi kullanılarak yapılan çalışmalar hakkında özet bilgiler aşağıda yer almaktadır.

Yücel vd. (2015), çalışmalarında Türkiye'de 2007-2014 yıllarında, muhasebe ve finansal raporlama standartları konularında yazılan makale ve tezleri ele almışlardır. Çalışmanın sonucunda en çok tezin Marmara Üniversitesi, en çok makalenin ise Mali Çözüm, Vergi Dünyası Dergisi ile Muhasebe ve Finansman Dergisi'nde yayınlandığı belirlenmiştir. Ayrıca konu olarak en çok finansal raporlama standartlarının tamamını inceleyen genel çalışmalar yapıldığı tespit edilmiştir.

Erdoğan vd. (2016), yaptıkları çalışmada muhasebe alanındaki Türkiye'de 2005-2015 yılları arasında yapılan doktora tez çalışmalarının araştırma yöntemlerini metodolojik ve alan bakımından incelemişlerdir. Yapılan çalışma sonucunda özellikle dönemler bakımından incelendiğinde finansal

muhasebe, maliyet muhasebesi ve denetim alanında çalışmaların gittikçe arttığı tespit edilmiştir. Anket, arşiv ve örnek olay çalışmalarının metodolojik olarak daha ön planda olduğu görülmüştür.

Özbek ve Badem (2018), Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi'nde yayımlanan makaleleri bibliyometrik yöntemle incelemiş ve dergide yer alan yayınlarda yazarın cinsiyeti, unvanı, kurum, anahtar kelime sayısı, sayfa ve ortalama kaynak sayısı, yayınların tek yazarlı olup olmadığı ve çalışılan konu gibi unsurlar analiz edilmiştir. Çalışma sonucunda Gazi Üniversitesi'nin yazarların en çok bulunduğu kurum olduğu ve muhasebe standartlarının da en çok çalışılan konu olduğu ortaya çıkmıştır.

Yeşil ve Akyüz (2018), üniversitelerde muhasebe alanında yapılan doktora tezlerinde, hangi kurumda daha çok yapıldığı, tez danışmanlarının unvanları ve hangi muhasebe konularının ele alındığı gibi yönelimler ortaya çıkarmışlardır. Çalışma kapsamında incelenen 320 doktora tezinin büyük çoğunluğunun Marmara Üniversitesinde yapıldığı ve danışman unvanlarının çoğunluk olarak profesör olduğu tespit edilmiştir.

Doğan ve Altınkaynak (2019), 1995-2017 yılları arasında Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı'nda Muhasebe ve Finansman alanında yapılan lisansüstü tezleri incelemiştir. Tezler öncelikle konu, danışman unvanı, yıl, tür, dil, uygulama yapılan sektör ve konu alınan ülke gibi unsurlara yönelik ele alınmıştır. Çalışma sonucunda yıllar açısından kıyaslandığında en çok muhasebe alanında tez çalışmalarının olduğu ortaya çıkmıştır.

Güleç ve Öztürk (2019), 2013-2017 yılları arasında yaptıkları çalışmalarında uluslararası saygın dergilerde yayınlanan makaleleri ile yüksek lisans ve doktora tez çalışmalarının konularını karşılaştırmışlardır. Sonuç olarak karşılaştırılan makale ve tez çalışmalarının konuları bakımından önemli farklılık olduğu tespit edilmiştir. Makale çalışmalarında en çok Kurumsal Yönetim daha sonra şeffaflık, sürdürülebilirlik, kurumsal sosyal sorumluluk ve çevresel raporlama gibi konular ele alınırken; tez çalışmalarında ise muhasebe standartları, vergi mevzuatı ve denetim gibi konuların incelendiği ortaya çıkmıştır.

Koç ve Yüncü (2020), İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Muhasebe Bilim Dalında 2004-2018 yılları arasında yapılan doktora ve yüksek lisans tezleri bibliyometrik yöntemle incelemişlerdir. Konu olarak en çok Uluslararası Finansal Raporlama Standartları ve özellikle yüksek lisans çalışmalarında vaka analizinin ön planda olduğu sonucuna varılmıştır.

Gürbüz vd. (2021), çalışmalarında muhasebe araştırmaları içinde Türkiye'de muhasebe eğitimi konusunda yapılan lisansüstü tez ve makale çalışmalarının yıllar itibariyle durumunu belirlemeyi ve önemini ele almayı amaçlamışlardır. 2005-2019 yılları arasında tamamlanan makale ve lisansüstü tez çalışmalarında danışman sayıları, yayının yazarı, unvan ve üniversite bilgileri, atıf ve en çok kullanılan anahtar kelimelerin bibliyometrik analizi yapılarak tespitler ortaya çıkarmışlardır.

Koç (2021), muhasebe ve finansal raporlama standartları alanında hazırlanmış lisansüstü tezleri bibliyometrik analiz yöntemiyle incelemiştir. Araştırma sonucunda standartlar ile ilgili ilk doktora tezinin 1992 yılında, en çok lisansüstü tezin Marmara Üniversitesi'nde ve tamamlanan tezlerin en fazla sırasıyla işletme, maliye, kamu yönetimi ve ekonomi anabilim dallarında olduğu tespit edilmiştir. Çalışmanın bir diğer önemli sonucu konu olarak ele alınmayan muhasebe standardı ve finansal raporlama standardı olarak TFRS 6-Maden Kaynaklarının Araştırılması ve Değerlendirilmesi, TFRS 14-Düzenlemeye Dayalı Erteleme Hesapları ve TMS 26-Emeklilik Fayda Planlarında Muhasebeleştirme ve Raporlama Standartları tespit edilmiştir.

Emir ve Apalı (2022), Türkiye'de Muhasebe alanında yayın yapan 5 dergide, 2010-2020 yılları arasında muhasebe sistemleri konularındaki yapılan çalışmaları içerik analizi yöntemiyle ele almışlardır. Çalışma neticesinde en çok yayın yapan derginin Mali Çözüm Dergisi, konu olarak TMS/TFRS-

UMS/UFRS Genel Kavramsal Çerçeve, unvan olarak en çok Dr. Öğr. Üyesi, Marmara Üniversitesinin en çok çalışma yaptığı gibi sonuçlar elde edilmiştir.

Geçici ve Can (2022), YÖK Ulusal Tez Merkezi'ndeki yer alan Muhasebe kalitesi konusuna yönelik 69 tez çalışmasını konu, yıl, yazar, kurum, tür, dil, kapsam, yöntem, danışman, anahtar kelime sayısı ve sıklığı ile sayfa sayısı bakımından ele almışlardır. Çalışma bulguları, lisansüstü tezlerin ağırlıklı olarak "kâr yönetimi" konusu üzerine yoğunlaştığını; tezlerin büyük ölçüde Türkçe olarak kaleme alındığını ve en yüksek üretimin 2019 yılında, özellikle Marmara Üniversitesi bünyesinde gerçekleştiğini göstermektedir.

Seyitoğulları (2022), muhasebe bilgi sistemi yazınında bulunan lisansüstü tez çalışmalarını çeşitli ölçütler kullanarak bibliyometrik analiz yöntemiyle incelenmiştir. Yapılan çalışma neticesinde elde edilen bulgulara göre tezlerin hemen hemen hepsinin uygulamalı olduğu, anket yönteminin veri toplama aracı olarak kullanıldığı ve en çok tezin Karadeniz Teknik ve Selçuk Üniversitelerinde tamamlandığı gibi sonuçlara ulaşılmıştır.

Yapılan bu çalışma sonucunda, Türkiye'de muhasebe alanındaki doktora tezlerinin niceliksel olarak arttığını, belirli üniversitelerde yoğunlaştığını ve İngilizce tez sayısındaki artışla birlikte uluslararası literatüre katkı potansiyelinin geliştiğini ortaya koymaktadır. Muhasebe alanında sadece doktora tez çalışmaları geniş bir yıl aralığıyla ele alınarak literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

3. ARAŞTIRMANIN AMACI KAPSAMI VE KISITLARI

Bu çalışmanın temel amacı, Türkiye'de muhasebe alanında, 1968–2025 yılları arasında tamamlanan doktora tezlerini bibliyometrik analiz yöntemi kullanarak incelemektir. Bu doğrultuda söz konusu tezler; yayın dili, tamamlanma yılı, gerçekleştirildiği üniversite, tez uzunluğu ve danışmanların akademik unvanları gibi çeşitli değişkenler açısından analiz edilmiştir.

Araştırmanın veri seti, Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi'nden elde edilmiştir. Bu kapsamda, "muhasebe" anahtar kelimesi kullanılarak 08.10.2025–27.10.2025 tarihleri arasında gerçekleştirilen tarama sonucunda erişime açık toplam 1161 doktora tezine ulaşılmıştır. Elde edilen veriler sistematik biçimde incelenmiş, ilgili değişkenler doğrultusunda sınıflandırılarak elektronik ortama aktarılmış ve analizler sonucunda bulgular tablo ve grafikler aracılığıyla sunulmuştur.

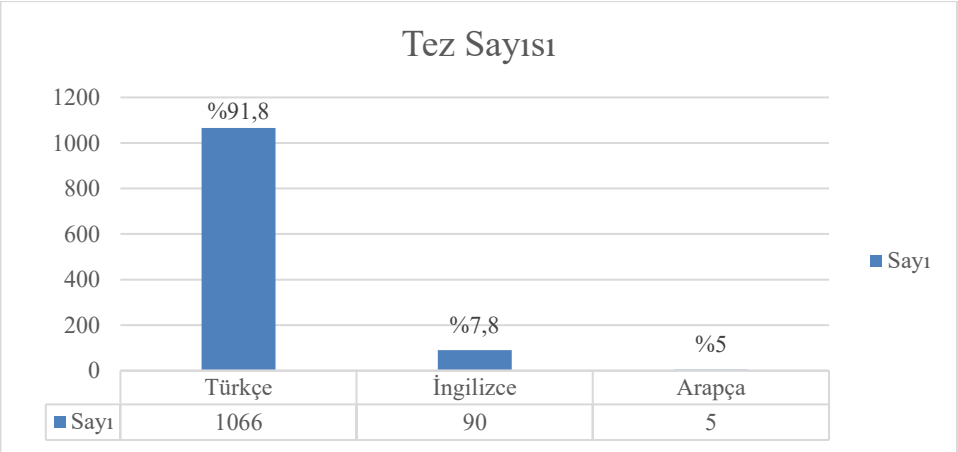
Çalışmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Öncelikle araştırma yalnızca belirtilen yıllar arasında tamamlanan doktora tezleri ile sınırlandırılmış olup; makale, kitap, bildiri gibi diğer akademik çalışmalar kapsam dışı bırakılmıştır. Ayrıca veri seti, yalnızca YÖK Ulusal Tez Merkezi'nde erişime açık olan tezlerle sınırlıdır. Bunun yanı sıra araştırma, yalnızca "muhasebe" anahtar kelimesi kullanılarak gerçekleştirilen tarama sonuçlarına dayanmaktadır. Son olarak, çalışmada sadece doktora tezleri dikkate alınmış, muhasebe alanında hazırlanan diğer lisansüstü çalışmalar (yüksek lisans tezleri gibi) analize dâhil edilmemiştir.

4. ARAŞTIRMANIN BULGULARI

Bu araştırmada Türkiye'de muhasebe alanında YÖK Ulusal Tez Merkezi'nde 1968-2025 yılları arasında tamamlanan 1161 doktora tezi incelenmiştir. Elde edilen bulgular beş alt kriter bakımından incelenmiştir. Bu kriterler, incelenen tezlerin özellikleri dikkate alınarak; yayın dili, tezin yazıldığı yıl, yayın yapılan üniversiteler, sayfa sayısı ve hazırlanan tezlerin danışman unvanları gibi değişkenler çerçevesinde ele alınmıştır.

Araştırma kapsamında tezlerin yayın diline göre dağılımı Grafik 1'de yer almaktadır.

Grafik 1: Araştırma Kapsamındaki Tezlerin Yayın Diline Göre Dağılımı

Grafik 1'de 1968–2025 yılları arasında Türkiye'de tamamlanan ve çalışmanın kısıtları çerçevesinde incelenen doktora tezlerinin yayım dili dağılımı değerlendirildiğinde, YÖK Ulusal Tez Merkezi (YÖKTEZ) verilerine göre tezlerin büyük çoğunluğunun Türkçe olarak hazırlandığı görülmektedir. Toplam 1.161 tez içerisinde 1.066 tez (%91,8) Türkçe kaleme alınmış olup, bu durum akademik bilginin üretimi ve dolaşımının ağırlıklı olarak ulusal dil üzerinden gerçekleştiğine işaret etmektedir. Söz konusu bulgu, akademik bilginin öncelikli muhatap kitlesinin büyük ölçüde ulusal düzeyde konumlanmasıyla doğrudan uyumlu olup, bilginin erişilebilirliği, kavranabilirliği ve ulusal uygulamalara aktarılabilirliği bakımından Türkçe'nin tercih edilmesini rasyonel bir tercih haline getirmektedir.

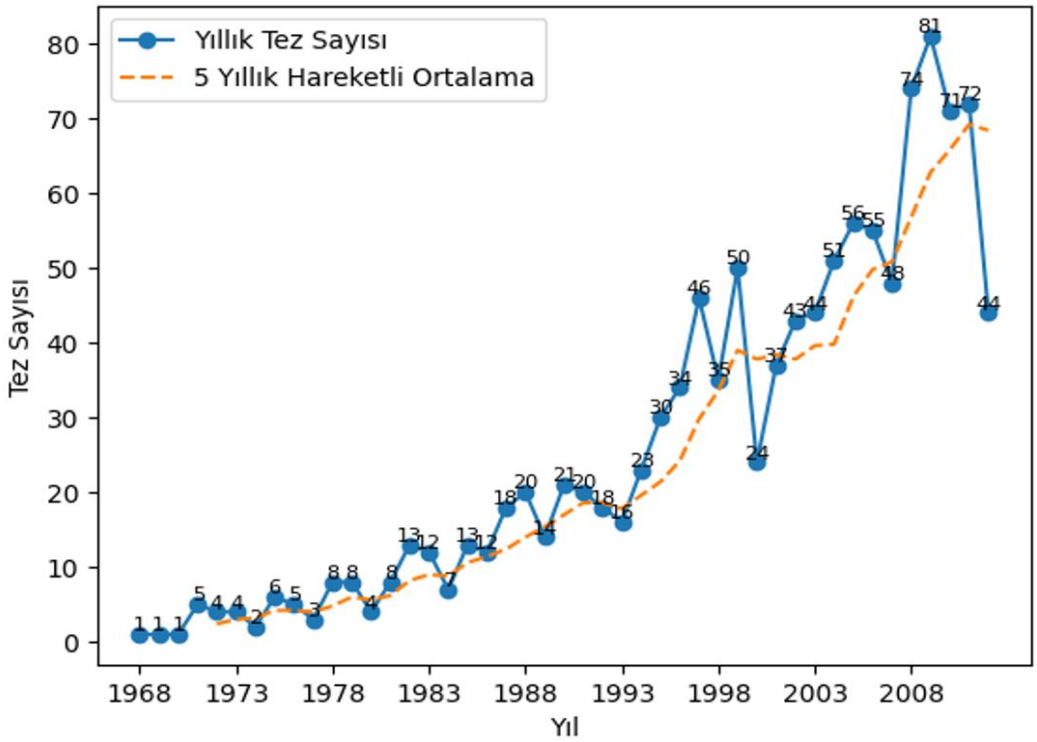
İncelenen tezler arasında İngilizce olarak hazırlanan çalışmaların sayısı 90 olup, bu çalışmalar toplam tezlerin %7,8'ini oluşturmaktadır. Küresel akademik iletişimin baskın dili olan İngilizcenin bilimsel üretimdeki rolü dikkate alındığında, bu oran Türkiye'de doktora düzeyindeki araştırmaların uluslararası literatüre entegrasyonu açısından sınırlı ancak gelişim potansiyeli taşıyan bir görünüm sergilediğini göstermektedir. İngilizce tez üretimindeki artış eğilimi, akademik çalışmaların uluslararası görünürlüğünün artırılması, atıf etkisinin güçlendirilmesi ve küresel bilimsel ağlara entegrasyon açısından stratejik bir gelişme olarak değerlendirilebilir. Bu bağlamda, İngilizce yazılan tez sayısında gözlenecek sürdürülebilir bir artış, uluslararası iş birliği olanaklarının genişlemesi ve akademik üretimin küresel standartlarla uyumunun güçlenmesi bakımından önemli bir gösterge niteliği taşımaktadır.

Arapça olarak hazırlanan doktora tezlerinin sayısı ise yalnızca 5 olup, toplam içerisindeki payı %0,4 düzeyindedir. Bu bulgu, söz konusu dilde akademik üretimin oldukça sınırlı kaldığını göstermektedir. Ayrıca Türkçe, İngilizce ve Arapça dışında herhangi bir dilde hazırlanmış teze rastlanmamış olması, doktora düzeyindeki akademik üretimin belirli diller etrafında yoğunlaştığını ortaya koymaktadır.

Bu bulgular yalnızca dil tercihine ilişkin betimsel bir durumu ortaya koymanın ötesinde, Türkiye'de muhasebe alanındaki akademik bilginin üretim ve dolaşım yapısına ilişkin yapısal bir çerçeve de sunmaktadır. Zira bilimsel bilginin üretildiği dil, yalnızca bir ifade aracı değil aynı zamanda bilginin erişim alanını, etki kapasitesini ve uluslararası görünürlüğünü doğrudan belirleyen stratejik bir unsurdur. Bu bağlamda Türkçe'nin baskınlığı, akademik üretimin ulusal bağlamda güçlü bir karşılık bulduğunu gösterirken; İngilizce kullanımının görece sınırlı kalması, üretilen bilginin küresel akademik sisteme entegrasyonunda potansiyel bir daralmaya işaret etmektedir. Dolayısıyla dil tercihi, yalnızca teknik bir yazım tercihi değil aynı zamanda akademik bilginin kimlere ulaştığını ve hangi ölçekte etki yarattığını belirleyen kritik bir faktör olarak değerlendirilmelidir. Bu yönüyle mevcut dağılım, Türkiye'de muhasebe alanındaki akademik üretimin yerel derinlik ile küresel görünürlük arasında bir denge arayışı içerisinde olduğunu düşündürmektedir.

Araştırma kapsamındaki tezlerin yıllara göre dağılımı Grafik 2'de yer almaktadır.

Grafik 2: Araştırma Kapsamındaki Tezlerin Yıllara Göre Dağılımı

Grafik 2, 1968-2025 yılları arasında Türkiye'de yazılmış ve çalışmanın kısıtlarına göre sınıflandırılmış doktora tezlerinin yıllık dağılımını göstermektedir. Ayrıca 5 yıllık hareketli ortalama serisi grafiğe eklenerek, kısa dönemli oynaklığı azaltarak eğilimin yönü hakkında daha güvenilir bir gösterge sunmaktadır. Grafik incelendiğinde, 1968-1996 döneminde, doktora tezi üretiminin oldukça sınırlı seviyelerde kaldığı; çoğu yılda tamamlanan tez sayısının 10'un altında olduğu ve bazı yıllarda bu sayının yalnızca 1–2 tezle sınırlı kaldığı görülmektedir. Elbette bu sayıların düşük olmasında bahsedilen yıllara ait bilgi teknolojilerinin henüz ülkemiz açısından yaygınlaşmadığı ve eserlerin fiziki olarak mevcut ancak internet ortamına aktarılmadığı gibi sebeplerin önemli bir etkisi vardır.

1997 yılından itibaren belirgin bir artış eğilimi ortaya çıkmış; 2000'li yılların başından 2009 yılına kadar yıllık yazılan tez sayısı ortalama 21 olarak gerçekleşmiştir. Bu eğilim 2010-2019 döneminde ivme kazanarak yıllık ortalama 44 teze yükselmiştir. Üretimin zirve noktası ise 2022 yılında 81 tez ile kaydedilmiştir. Takip eden yıllarda ise doktora tezi sayılarının sırasıyla 71 (2023) ve 72 (2024) olarak gerçekleştiği gözlenmektedir. COVID-19 pandemisi ile birlikte özellikle 2020 yılında hemen her alanda olduğu gibi akademik çalışmalarda da bir duraksama yaşanmıştır. Sonraki yıllarda ise pandeminin etkisinin azalmasıyla birlikte lisansüstü üretimde de artış kaydedilmiştir. 2025 yılına ilişkin veriler yalnızca Ocak–Ekim dönemini kapsadığından, bu yıl için gözlenen düşüş eğiliminin yılın tamamını temsil etmediği söylenebilir. Dolayısıyla 2025 yılı için gözlenen azalış eğiliminin kesin bir düşüş olarak yorumlanmaması, veri setinin yılı tamamlamayan bir dönemi temsil ettiği hususunun dikkate alınması gerekmektedir.

Genel eğilim, Türkiye'de doktora düzeyinde bilimsel üretimin ilk yıllara nazaran daha çok dikkat çektiğini, özellikle son dört yılda çarpıcı bir büyüme gösterdiğini ve bu büyümenin 2020 sonrası dönemde yapısal bir sıçrama niteliği taşıdığını ortaya koymaktadır. Ülkemizde 2007 yılından itibaren her ilde en az bir üniversite kurulmuş; bu üniversitelerin çoğunda İİBF vb. fakülteler açılmış; Sosyal Bilimler Enstitüsünde muhasebe ve finans bilim alanlarına yönelik anabilim dalları artmış ve nihayetinde bu artış lisansüstü tez sayılarına da yansımıştır.

Bu eğilim yalnızca niceliksel bir artışı değil, aynı zamanda Türkiye'de akademik üretim yapısının dönüşümünü de yansıtmaktadır. Zira doktora tez sayılarındaki istikrarlı yükseliş, yükseköğretim sisteminin kitleselleşmesi, araştırma kapasitesinin kurumsallaşması ve lisansüstü eğitimin yaygınlaşması ile doğrudan ilişkilidir. Bununla birlikte, niceliksel artışın sürdürülebilir bilimsel etkiye dönüşebilmesi, üretilen tezlerin kalite, özgünlük ve uluslararası görünürlük boyutlarında da güçlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Bu çerçevede, gözlenen artış eğilimi önemli bir gelişim göstergesi olmakla birlikte, akademik üretimin niteliğine yönelik tamamlayıcı analizlerle birlikte değerlendirilmesi gereken çok boyutlu bir sürece işaret etmektedir.

Araştırma kapsamındaki tezlerin üniversitelere göre dağılımı Tablo 1'de yer almaktadır.

Tablo 1: Araştırma Kapsamındaki Tezlerin Üniversitelere Göre Dağılımı

Adet Aralığı	Üniversite Sayısı	Toplam Adet	Üniversiteler
100+	2	258	Marmara (147), İstanbul (111)
50–99	1	62	Gazi (62)
20–49	11	378	Anadolu (49), Selçuk (43), Sakarya (42), Dokuz Eylül (41), Atatürk (38), Ankara (35), Süleyman Demirel (35), İnönü (31), Başkent (23), İstanbul Okan (21), Manisa Celal Bayar (20)
10–19	13	179	Karadeniz Teknik (19), İstanbul Ticaret (18), Afyon Kocatepe (17), Çukurova (16), Hacettepe (14), Kocaeli (14), Kütahya Dumlupınar (13), Niğde Ömer H. (13), Akdeniz (11), Erciyes (11), Kırıkkale (11), Muğla Sıtkı Koçman (11), Uludağ (11)
5–9	27	177	Ankara Hacı Bayram (9), Bursa Uludağ (9), Sivas Cumhuriyet (9), Eskişehir Osmangazi (8), Kadir Has (8), Kahramanmaraş Sütçü İmam (8), Karabük (8), Osmaniye Korkut Ata (8), Gebze Yüksek Teknoloji (7), Zonguldak Bülent Ecevit (7), Hasan Kalyoncu (7), İstanbul Teknik (7), Aksaray (6), Dicle (6), Ege (6), Gaziantep (6), İzmir Ekonomi (6), Necmettin Erbakan (6), Trakya (6), Adnan Menderes (5), Burdur Mehmet Akif Ersoy (5), Çanakkale Onsekiz Mart (5), Düzce (5), Galatasaray (5), Hitit (5), İstanbul Sabahattin Zaim (5), Pamukkale (5)
2–4	27	79	Balıkesir (4), Beykent (4), İstanbul Gelişim (4), Mersin (4), Nevşehir Hacı Bektaş Veli (4), Eskişehir Osmangazi (4), Ankara Yıldırım Beyazıt (3), Aydın Adnan Menderes (3), Bahçeşehir (3), Boğaziçi (3), Tokat Gaziosmanpaşa (3), Gebze Teknik (3), İstanbul Aydın (3), İzmir Katip Çelebi (3), Kafkas (3), Orta Doğu Teknik (3), Yaşar (3), Yeditepe (3), Yozgat Bozok (3), Giresun (2), Hatay Mustafa Kemal (2), İstanbul Kültür (2), İzmir Demokrasi (2), Kayseri (2), Maltepe (2), Van Yüzüncü Yıl (2), Yıldız Teknik (2)
1	28	28	Adıyaman (1), Altınbaş (1), Atılım (1), Avrasya (1), Bilecik Şeyh Edebali (1), Bingöl (1), Erzincan Binali Yıldırım (1), Fatih (1), Gümüşhane (1), Haliç (1), İhsan Doğramacı Bilkent (1), İstanbul Arel (1), İstanbul Medipol (1), Karamanoğlu Mehmet Bey (1), Kastamonu (1), Kırklareli (1), Koç (1), Mehmet Akif Ersoy (1), Mustafa Kemal (1), Ondokuz Mayıs (1), Recep Tayyip Erdoğan (1), Sabancı (1), Sağlık Bilimleri (1), Sakarya Uygulamalı Bilimler (1), Tarsus (1), Tekirdağ Namık Kemal (1), Uşak (1), Yalova (1)

Toplam	1161	

Tablo 1'de, Türkiye'deki 110 yükseköğretim kurumunda belirlenmiş kısıtlara göre tamamlanan doktora tezlerinin dağılımı sunulmaktadır. Toplam 1161 tezin %22,2'si (258 adet) yalnızca iki üniversitede yoğunlaşmıştır: Marmara Üniversitesi (147) ve İstanbul Üniversitesi (111). Gazi Üniversitesi 62 tezle tek başına %5,3 paya sahipken, 20-49 tez aralığındaki 11 üniversite (378 tez) toplamın %32,6'sını üretmiş ve Anadolu, Selçuk ile Sakarya üniversitelerinin öncülüğünde ikinci performans katmanını oluşturmuştur.

Daha alt dilimlerde yoğunlaşma giderek azalmaktadır: 10-19 tez aralığındaki 13 üniversite %15,7 (179 tez), 5-9 tez aralığındaki 27 üniversite %15 (177 tez), 2-4 tez aralığındaki 27 üniversite %6,8 (79 tez) ve yalnızca 1 tez üreten 28 üniversite ise %2,4 (28 tez) pay almıştır. Dikkat çekici biçimde, Türkiye'nin uluslararası tanınırlığı en yüksek vakıf üniversiteleri (Koç, Sabancı, Bilkent) ile araştırma üniversitesi statüsündeki bazı köklü kurumlar (Boğaziçi, Orta Doğu Teknik, Yıldız Teknik) bu son iki dilimde yer almakta; toplam çıktıları tek bir lider üniversitenin (örneğin Marmara'nın 147 tezi) çok altında kalmaktadır.

Üretimin sınırlı sayıda üniversitede yüksek yoğunlukta gerçekleşmesi, bu kurumların lisansüstü eğitim kapasitesi, akademik kadrosu ve program sürekliliği bakımından sistem içerisinde merkezî bir rol üstlendiğini düşündürmektedir. Buna karşılık, çok sayıda üniversitenin düşük üretim düzeylerinde konumlanması, yükseköğretim sisteminde akademik üretim kapasitesinin eşit dağılmadığını ve kurumsal gelişmişlik düzeyleri arasında belirgin farklılıklar bulunduğunu göstermektedir. Bu durum, doktora düzeyindeki bilgi üretiminin yaygınlaşmakla birlikte henüz dengeli bir dağılım yapısına ulaşmadığını ve sistemin belirli çekim merkezleri etrafında şekillendiğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla, gözlenen dağılım, Türkiye'de akademik üretimin yalnızca büyüklüğünü değil, aynı zamanda yapısal organizasyonunu ve kurumsal yoğunlaşma eğilimlerini yansıtan önemli bir gösterge niteliği taşımaktadır.

Araştırma kapsamındaki tezlerin sayfa sayısına göre dağılımı Tablo 2'de yer almaktadır.

Tablo 2: Araştırma Kapsamındaki Tezlerin Sayfa Sayısına Göre Dağılımı

Sayfa Sayısı	**Sayı**	**Yüzde**
100 ve altı	13	1,12
101-200	418	36,00
201-300	511	44,01
301-400	162	13,95
401-500	40	3,45
501-600	9	0,78
601-700	6	0,52
701-800	0	0,00
801-900	0	0,00
901 ve üzeri	2	0,17
Toplam	1161	100,00

Tablo 2, Türkiye'de muhasebe disiplininde tamamlanan 1161 doktora tezinin sayfa sayısı dağılımını göstermektedir. Tezlerin %37,12'si (431 tez) 200 sayfanın altında kalmakta olup, bu grubun %36,00'ı (418 tez) 101-200 sayfa aralığında yoğunlaşmaktadır. En yüksek paya sahip aralık ise 201-300 sayfa bandıdır; bu grup 511 tezle toplamın %44,01'ini oluşturmaktadır. 301-400 sayfa aralığı %13,95 (162 tez), 401-500 sayfa aralığı %3,45 (40 tez) ve 501 sayfa üzeri ise yalnızca %1,46 (17 tez)

pay almaktadır. Son olarak 901 ve üzeri sadece 2 adet tez yazılmış ve bu genel toplamın %0,17'sini oluşturmaktadır.

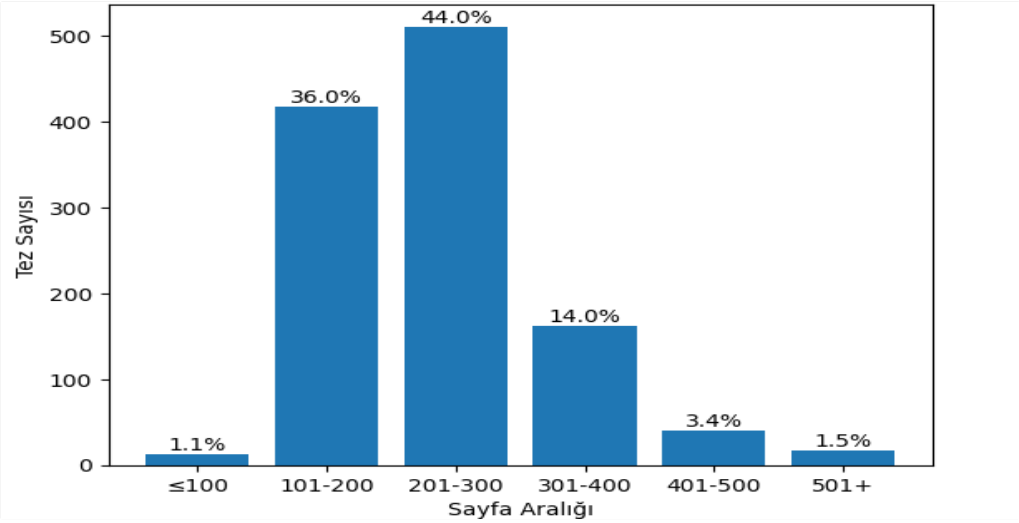
Bu dağılım, muhasebe alanında doktora tezlerinin ağırlıklı olarak 101-400 sayfa bandında (%93,97) tamamlandığını ve bu sınırı aşan tezlerin daha kısıtlı olduğu söylenebilir. Doktora düzeyinde gerçekleştirilen akademik çalışmaların kapsam, derinlik ve metodolojik gereklilikler açısından belirli bir uzunluk etrafında şekillendiği görülmektedir. Özellikle 201–300 sayfa aralığındaki yoğunlaşma, araştırmaların ne aşırı yüzeysel ne de gereksiz ölçüde genişletilmiş olduğunu; aksine literatür, yöntem ve analiz bölümlerini dengeli biçimde içeren bir yapının benimsendiğini düşündürmektedir.

Diğer yandan, 400 sayfa üzerindeki tezlerin toplam içindeki payının yalnızca %4,92 düzeyinde kalması, aşırı uzun tezlerin akademik üretim içinde farklı bir konumda olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, danışmanlık süreçleri, enstitü yönergeleri ve akademik yazım normlarının tez uzunluğu üzerinde sınırlandırıcı ve yönlendirici bir etkisi olduğunu göstermektedir.

Genel olarak değerlendirildiğinde, elde edilen bulgular Türkiye'de muhasebe alanındaki doktora eğitiminde biçimsel bir standartlaşmanın oluştuğunu ve tez yazımında yazılı olmasa da sayfa sayısı bakımından ortalama bir uzunluğun yerleştiğini ortaya koymaktadır.

Araştırma kapsamındaki tezlerin sayfa sayısına göre dağılımı Grafik 3'de yer almaktadır.

Grafik 3: Araştırma Kapsamındaki Tezlerin Sayfa Sayısına Göre Dağılımı

Grafik 3'te sunulan dağılım, doktora tezlerinin sayfa sayısı bakımından belirgin bir yoğunlaşma eğilimi sergilediğini ortaya koymaktadır. Tablo 2'de belirtilen ifadeler grafik olarak burada yer almaktadır. Özellikle 201–300 sayfa aralığı %44'lük pay ile en yüksek yoğunluğu oluştururken, 101–200 sayfa aralığı %36 ile ikinci sırada yer almaktadır. Bu iki aralık birlikte değerlendirildiğinde, tezlerin yaklaşık %80'inin orta uzunluk kategorisinde toplandığı görülmektedir.

Araştırmanın kapsamındaki tezlerin danışman unvanına göre dağılımı Tablo 3'te yer almaktadır.

Tablo 3: Araştırma Kapsamındaki Tezlerin Danışman Unvanına Göre Dağılımı

Danışman Unvanı	Sayı	Yüzde	Kümülatif
Prof. Dr.	850	73,21	73,21
Doç. Dr.	211	18,18	91,39
Dr. Öğr. Üyesi	75	6,46	97,85

Bilinmeyen	25	2,15	100,00
Toplam	1161	100,00	

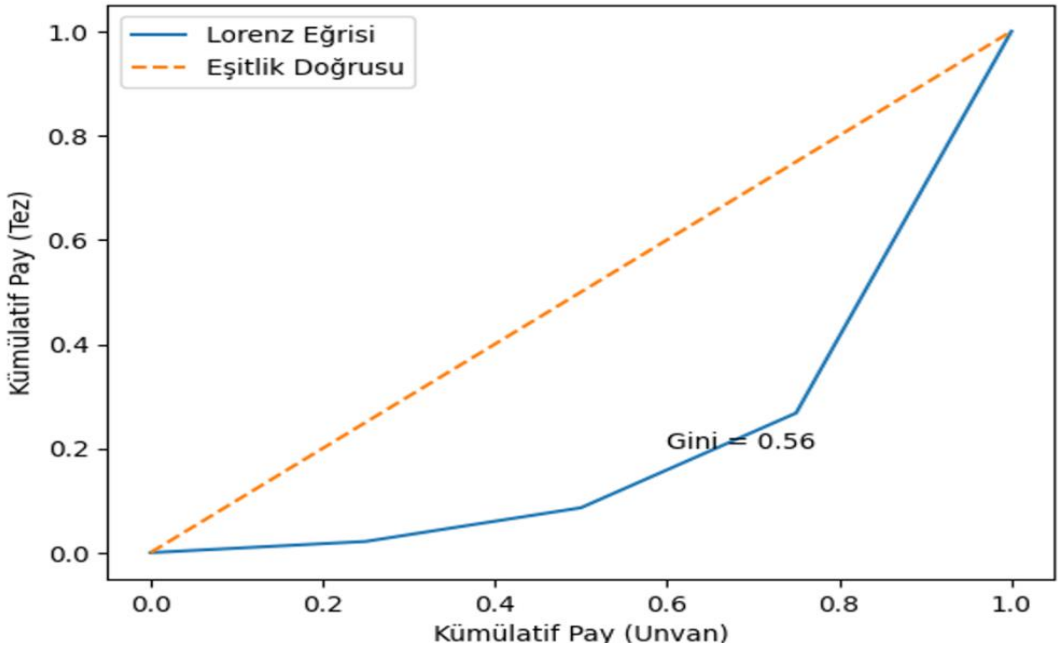
Tablo 3'teki veriler, doktora tezlerinde görev alan danışman unvan dağılımını ayrıntılı biçimde ortaya koymaktadır. Bulgular, doktora tezlerinde danışmanlık görevlerinin büyük ölçüde Prof. Dr. unvanlı akademisyenler tarafından üstlenildiğini tezlerin toplamın %73,21'ini (850 tez) oluşturduğunu göstermektedir. Bu durum, doktora düzeyindeki bilimsel araştırmaların yönlendirilmesinde profesörlerin hem kurumsal hem de akademik olarak merkezi bir rol üstlendiğini düşündürmektedir.

Doçent Doktor unvanlı akademisyenlerin katkısı %18,18 ile ikinci sırada yer almakta olup, ilk iki unvan grubunun toplam payı %91,39'a ulaşmaktadır. Bu durum, doktora tez danışmanlığının büyük ölçüde üst akademik unvanlarda yoğunlaştığını ve danışmanlık faaliyetlerinin hiyerarşik bir yapı sergilediğini göstermektedir.

Dr. Öğretim Üyesi unvanına sahip akademisyenlerin payının %6,46 ile sınırlı kalması, doktora düzeyindeki araştırmaların yönlendirilmesinde deneyim ve akademik kıdemin belirleyici bir unsur olduğunu düşündürmektedir. Son olarak, danışman bilgisi bulunmayan tezlerin toplam içindeki %2,15'lik payı, veri bütünlüğü açısından küçük fakat önemsenmesi gereken bir eksiklik alanına işaret etmektedir.

Genel olarak değerlendirildiğinde, elde edilen bulgular Türkiye'de muhasebe alanında doktora danışmanlığının yüksek düzeyde merkezileşmiş ve üst unvanlara bağımlı bir yapı sergilediğini ortaya koymaktadır. Grafik 4'de danışmanlık dağılımı Lorenz Eğrisi yer almaktadır.

Grafik 4: Danışmanlık Dağılımı Lorenz Eğrisi

Grafik 4'te Lorenz eğrisi incelendiğinde, kümülatif dağılımın son bölümünde belirgin bir dikleşme olduğu görülmektedir. Bu durum, doktora tez danışmanlığının büyük ölçüde profesör unvanına sahip akademisyenler tarafından yürütüldüğünü göstermektedir. Alt unvan gruplarının toplam içindeki sayısal payı yüksek olmasına rağmen bu grupların tez üretimine katkısı sınırlı kalmaktadır.

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Bu çalışma, Türkiye'de muhasebe alanında 1968–2025 yılları arasında tamamlanan doktora tezlerini bibliyometrik analiz yöntemi ile inceleyerek alanın akademik üretim yapısına ilişkin bütüncül

bir değerlendirme sunmayı amaçlamıştır. Bu kapsamda, Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi'nden elde edilen 1161 doktora tezi; yayın dili, yıllara göre dağılım, üniversite bazlı yoğunlaşma, tez uzunluğu ve danışman unvanları gibi değişkenler açısından analiz edilmiştir.

Elde edilen bulgular, Türkiye'de muhasebe alanındaki doktora düzeyindeki akademik üretimin zaman içerisinde belirgin bir artış eğilimi gösterdiğini ve özellikle 2000'li yıllardan itibaren ivmelenen bir gelişim süreci izlediğini ortaya koymaktadır. 1997 yılı sonrasında gözlenen artış, doktora tez üretiminde yapısal bir kırılmaya işaret ederken, 2010 sonrası dönemde bu artışın hız kazandığı ve 2022 yılında zirveye ulaştığı görülmektedir. Bu durum, yükseköğretim sistemindeki genişleme, lisansüstü programların yaygınlaşması ve akademik üretime verilen önemin artmasıyla yakından ilişkilidir.

Yayın dili açısından değerlendirildiğinde, doktora tezlerinin büyük çoğunluğunun Türkçe olarak hazırlanması, akademik bilginin öncelikle ulusal düzeydeki paydaşlara yönelik üretildiğini göstermektedir. Bununla birlikte İngilizce tezlerin sınırlı da olsa varlık göstermesi, uluslararası akademik literatüre entegrasyon açısından gelişmekte olan bir eğilime işaret etmektedir. Ancak bu oran, küresel akademik görünürlük ve etkileşim düzeyi açısından henüz istenilen seviyede değildir.

Üniversiteler bazında yapılan analizler, doktora tez üretiminin belirli kurumlarda yoğunlaştığını açık biçimde ortaya koymaktadır. Özellikle Marmara ve İstanbul üniversitelerinin belirgin üstünlüğü, bu kurumların tarihsel birikimi, akademik kadro gücü ve lisansüstü altyapı olanakları ile ilişkilendirilebilir. Ayrıca şehir eksenli ekonomik gelişmişlik seviyesi ile muhasebe doktora tezi üretimi arasında bir ilişki olduğu da ifade edilebilir. Bu durum muhasebe eğitimi ile ekonomi arasındaki güçlü bağlantıyı ortaya koymaktadır. Buna karşılık, araştırma üniversitesi statüsüne sahip bazı köklü kurumlar ile uluslararası tanınırlığı yüksek vakıf üniversitelerinin görece düşük tez üretimi, muhasebe alanındaki akademik yönelimlerin kurumsal önceliklere göre farklılaşabileceğini düşündürmektedir.

Tez uzunluklarına ilişkin bulgular, muhasebe alanında doktora tezlerinin büyük ölçüde 101–400 sayfa aralığında yoğunlaştığını ve bu durumun belirli bir yazım standardının oluştuğuna işaret ettiğini göstermektedir. Benzer şekilde danışman unvanlarına ilişkin bulgular, doktora tez danışmanlığının ağırlıklı olarak profesör unvanına sahip akademisyenler tarafından yürütüldüğünü ve akademik kıdemin bu süreçte belirleyici bir unsur olduğunu ortaya koymaktadır.

Genel olarak değerlendirildiğinde, Türkiye'de muhasebe alanındaki doktora düzeyinde akademik üretimin niceliksel olarak gelişim gösterdiği ancak bu üretimin belirli üniversitelerde, belirli şehirlerde ve üst akademik unvanlarda yoğunlaştığı anlaşılmaktadır. Bu durum, akademik üretimde hem kurumsal hem coğrafi hem de yapısal bir yoğunlaşma eğiliminin varlığına işaret etmektedir.

Bu bulgular ışığında, Türkiye'de muhasebe alanındaki doktora düzeyinde akademik üretimin yalnızca niceliksel artışla değil, aynı zamanda niteliksel çeşitlilik, uluslararası görünürlük ve kurumsal yaygınlık boyutlarında da geliştirilmesi gerektiği açıktır. Özellikle İngilizce tez üretiminin artırılması, farklı üniversitelerde doktora programlarının güçlendirilmesi ve danışmanlık süreçlerinin daha dengeli bir yapıya kavuşturulması, alanın sürdürülebilir akademik gelişimi açısından kritik öneme sahiptir. Bu bağlamda, gelecekte yapılacak çalışmaların yalnızca bibliyometrik dağılımları ortaya koymakla sınırlı kalmayıp, tezlerin içeriksel yönelimleri, metodolojik tercihleri ve uluslararası etki düzeyleri gibi boyutları da incelemesi, muhasebe literatürünün derinleşmesine ve küresel akademik sistemle daha güçlü bir entegrasyon sağlanmasına katkı sunacaktır.

KAYNAKÇA

Alkan, Gönül (2014). "Türkiye'de Muhasebe Alanında Yapılan Lisansüstü Tez Çalışmaları Üzerine Bir Araştırma (1984-2012)". *Muhasebe ve Finansman Dergisi,* Sayı: 61, ss. 41-52.

Bayrakcıoğlu, Süleyman (2021). "Türkiye'de Ön Lisans Muhasebe Eğitimi Üzerine Yapılan Çalışmaların Bibliyometrik Analizi (2004-2020)", *Muhasebe ve Finansman Dergisi,* Sayı: 91, ss.103–118.

Cavlak, Hakan, Yasin Cebeci, Necati Güneş ve Ömer Faruk Tan (2021). "Muhasebe Eğitimi İle İlgili Lisansüstü Tezlerin Analizi (1991-2019)," *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, Sayı: 89, ss. 75–100.

Çarıkçı, Oğuzhan ve Bahar Yaman (2019). "Muhasebe-Finans Öğrencileri Üzerine Yapılan Araştırmaların Bibliyometrik Analizi", *KAÜİİBFD,* Cilt: 10, Sayı: 19, ss. 359-381.

Demir, Mehmet ve Hasan Çaşut (2021). "Muhasebe Derslerinde Öğretme ve Öğrenme Sorunu: Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Muhasebe Öğretim Elemanları Üzerinde Nitel Bir Araştırma", Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt: 11, Sayı:1, ss. 21-42.

Doğan, Özlem ve Fırat Altınkaynak (2019). "Muhasebe ve Finans Alanında Yazılmış Lisansüstü Tezlere Yönelik Bir İçerik Analizi", *İşletme Bilimi Dergisi,* Cilt: 7, Sayı: 1, ss. 131-150.

Emir, Süleyman ve Ali Apalı (2022). "Türkiye'deki Muhasebe Sistemleri Üzerine Yapılan Çalışmaların Bibliyometrik Analiz İle Değerlendirilmesi (2010-2020)", *Muhasebe ve Denetime Bakış,* Sayı: 66, ss. 101-128.

Erdoğan, Sedat, Bilal Solak ve Dilek Coşkun Erdoğan (2016). "Türkiye'de Yapılan Muhasebe Doktora Tezlerinin Alan ve Metodolojik Olarak Sınıflandırılması: 2005-2015 Dönemi", *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi,* Cilt: 18, Sayı: 3, ss. 691-710.

Geçici, Erol ve Ahmet Vecdi Can (2022). "Muhasebe Kalitesi Konusu Kapsamında Türkiye'de Yazılan Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Analizi", *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi,* Cilt: 15, Sayı: 2, ss. 213–245.

Güleç, Ömer Faruk ve Erkan Öztürk (2019). "Muhasebe Alanında Türkiye'deki Tezlerle Uluslararası Alan Endekslerinde Taranan Dergilerde Yayınlanan Makalelerin Karşılaştırılması", *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi,* Cilt: 12, Sayı: 2, ss. 215-236.

Gürbüz, Cennet, Hakkı Kıymık ve Ferhat Bitlisli (2021). "Türkiye'de Muhasebe Eğitimi Konusunda Yapılan Akademik Çalışmaların Bibliyometrik Analizi", *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Dergisi,* Cilt: 24, Sayı: 1, ss.173-186.

Karasioğlu, Fehmi ve Beyzanur Yenişenol (2022). "2019-2021 Yıllarında MÖDAV ve EAA'nın Yapmış Olduğu Uluslararası Muhasebe Kongrelerinde Yayımlanan Muhasebe Bildirileri Üzerine Bir İçerik Analizi", *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi,* Sayı: 48, ss. 417-428.

Kıymetli Şen, İlker, Zeynep Hatunoğlu ve Serkan Terzi (2017). "Muhasebe Araştırmalarında Muhasebe Eğitiminin Yeri ve Önemi: Muhasebe Dergileri Üzerinde Bibliyometrik Bir Araştırma", *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi,* Cilt: 19, Sayı: 1, ss. 247-291.

Koç, Berke ve Alican Berk Yüncü (2020). "Muhasebe Alanında 2004-2018 Yılları Arasında Hazırlanmış Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi," *Muhasebe Enstitüsü Dergisi*, Sayı: 62, ss. 63–75.

Koç, Feden (2021). "Türkiye'de Muhasebe Standartları ile Finansal Raporlama Standartları Kapsamında Hazırlanan Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Analizi", *Muhasebe ve Finansman Dergisi,* Sayı: 92, ss. 115-138.

Oral, Tolga (2021). "Türkiye'de Muhasebe Eğitimi Alanında Yayımlanmış Tezlerin Bibliyometrik Analizi", *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi,* Cilt: 6, Sayı: 11, ss. 34-45.

Özbek, Cevdet Yiğit ve Ahmet Cemkut Badem (2018). "Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi'nde Yayımlanmış Makalelerin Bibliyometrik Analizi(2008-2017)", *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi*, Cilt: 11, Sayı: 2, ss. 216-247.

Özdemir, Murat ve Şifa Kırhasanoğlu (2023). "Türkiye'de DergiPark Sistemindeki Dergilerde Muhasebe Kayıtlarını İçeren Makalelerin Bibliyometrik Analizi", *Üçüncü Sektör Ekonomi Dergisi*, Cilt: 58, Sayı: 4, ss. 3346-3366.

Seyitoğulları, Osman (2022). “Muhasebe Bilgi Sistemi ile İlgili Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Analizi”, *Dicle Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi,* Cilt: 12, Sayı: 24, ss. 368-385.

Yeşil, Tolga ve Fatma Akyüz (2018), "Muhasebe Alanındaki Ulusal Doktora Tezlerinin Bibliyometrik Analizi", *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi,* Sayı: 20(Özel Sayı), ss. 440-472.

Yücel, Serkan, Mehmet Akif Öncü ve Osman Kartal (2015). “Türkiye’de Muhasebe ve Finansal Raporlama Standartları Konularında Yayınlanmış Akademik Çalışmalar (2007-2014 Arası Literatür Taraması)”, *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, Sayı: 68, ss. 39-66.